



Čas res hitro beži. Zaključili smo 1. ocenjevalno obdobje. V tem mesecu je kar nekaj učilnic na naši šoli samevalo. Petošolci so preživeli plavalni teden v ČŠOD Štrk na Ptuju, šestošolci so uživali v zimski šoli v naravi na Kopah, četrtošolci pa so bili udeleženci projekta Naučimo se smučati na Golteh. Tudi naša šola gre v korak s časom. Učenci smo se razveselili tabličnih računalnikov, ki jih bomo uporabljali pri pouku. Konec meseca pa smo na naši šoli gostili območno tekmovanje v znanju slovenščine za Cankarjevo tekmovanje.

**Zala Paulina Brišnik**

## *Dogajalo se je ...*

### **OBISK KRIZNEGA CENTRA ZA MLADE CELJE**

December je mesec veselja in obdarovanja, za nas otroke je to najlepši čas v letu. A vsem otrokom doma in po svetu ni tako lepo v življenju. Marsikdaj so prikrajšani za drobne pozornosti, ki so nam samoumevne.

Učenci OŠ Mozirje smo zbirali denar z namenom, da kupimo božična darila za otroke, ki zaradi različnih vzrokov le-teh ne bi bili deležni. Naša šola je obdarila varovance Kriznega centra za mlade v Celju.

Ob besedi KRIZNI CENTER pomislimo na nekaj slabega, sivega. A ko ta dom resnično obiščeš, je veliko lepši kot si ga predstavljaš. Je ustanova, kamor se otroci zatečejo, kadar se znajdejo v taki stiski, da se morajo umakniti iz okolja, v katerem prebivajo. Delavci v domu pomagajo otrokom prestati stiske in jim pomagajo rešiti težave.



Učenci, ki smo obiskali Krizni center, otrok v njem nismo videl in jih spoznali zaradi varovanja osebnih podatkov. Upamo, da so se naših daril razveselili.

Zahvaljujemo se vam za vse donacije, ki ste jih prispevali.





**Lana Hriberšek, 7. a**

## **SLOVENSKI OLIMPIJSKI IZOBRAŽEVALNI CENTER IN BODY WORLDS VITAL**

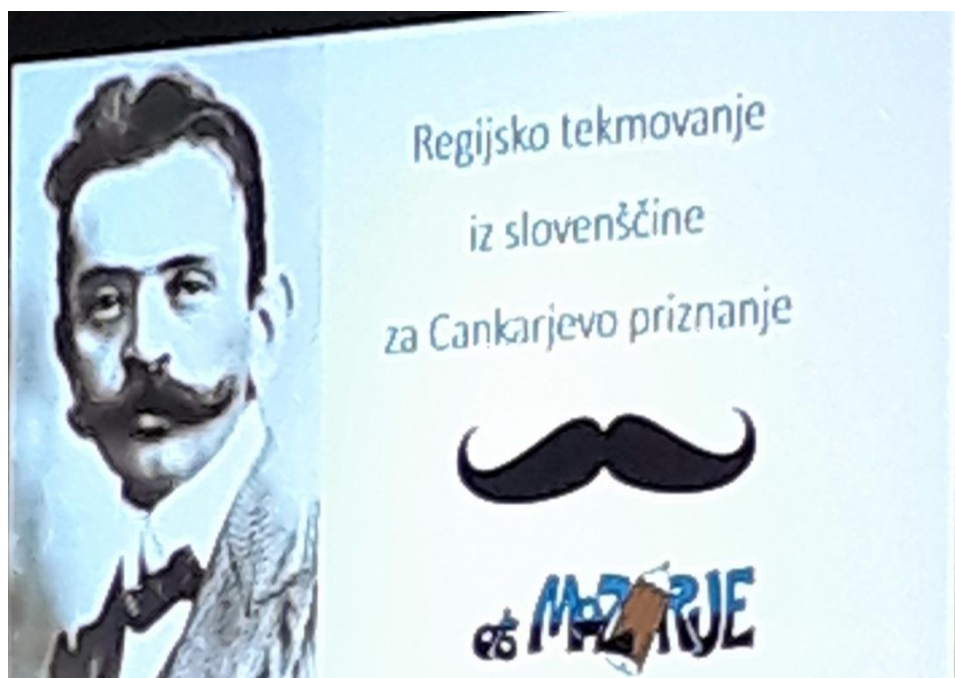
V petek, 18. januarja, smo imeli devetošolci naravoslovni dan. Obiskali smo Slovenski olimpijski izobraževalni center v Ljubljani, kjer smo izvedeli veliko novega o slovenskih olimpijcih, olimpijskih simbolih in zgodovini olimpijskih iger. Spodbudili so nas, naj bomo v prostem času čim bolj aktivni, naš obisk pa so popestrili z nagradnimi vprašanji. V muzeju smo se zadržali približno eno uro.

Zatem smo se odpeljali na Gospodarsko razstavišče, kjer smo si ogledali veličastno razstavo Body worlds vital. Na razstavi smo izvedeli veliko novega o človeškem telesu in ohranjanju eksponatov s pomočjo plastinacije. Razstava je bila izjemna, saj smo si lahko vzeli čas in поблиže spoznali človeško telo. Všeč mi je bilo, ker smo si lahko razstavo ogledali samostojno. Vedno znova pa me je presenetilo, da so ta telesa nekoč pripadala živim ljudem.



Špela Brezovnik, 9. b

## OBMOČNO TEKMOVANJE IZ SLOVENŠČINE ZA CANKARJEVO PRIZNANJE



V sredo, 23. 1. 2019, je na naši šoli potekalo območno tekmovanje v znanju slovenščine za Cankarjevo priznanje. Tekmovanja se je udeležilo kar 124 učencev osmega in devetega razreda iz celjske regije. Zbrali so se v telovadnici, kjer je potekal kratek kulturni program, v katerem so nastopili pevci in plesalci.



V uvodu jih je pozdravila tudi naša ravnateljica, ki jim je zaželela veliko domišljije in ustvarjalnosti pri pisanju. Pod budnim očesom nadzornih učiteljic so v osmih skupinah pisali razlagalni spis. Učenci so imeli uro in pol časa, da so napisali besedilo z naslovom **Bližine in daljave med nami**. Označili so glavni književni osebi in trditve o njiju utemeljili. Razmišljali so tudi o tem, ali sta vsebini prebranih knjig prepričljivi tudi v sodobnem času.

Njihova besedila bodo po natančnih kriterijih ovrednotile učiteljice, uradni rezultati pa bodo objavljeni 11. februarja.

## ŠOLA V NARAVI

V ponedeljek, 21. 1. 2019, malo pred osmo uro zjutraj smo se šestošolci polni navdušenja z ogromnimi kovčki zbrali pred športno dvorano, saj smo odšli v šolo v naravi na Kope. Poslovili smo se od staršev in se odpravili na pot z avtobusom. Po uri in pol vožnje smo polni pričakovanj prispeli na cilj. Ker sobe še niso bile pripravljene, smo se odšli kepat. Kepanje je bilo zelo zabavno, a smo bili vsi premočeni, zato smo se šli pogret v Lukov dom, kjer smo stanovali.

Čez nekaj časa smo imeli preverjanje smučarskih sposobnosti. Nismo mogli pokazati vsega, kar znamo, saj je bila proga, na kateri smo se preizkusili, zelo kratka. Razdelili so nas v 3 skupine. Učitelj najine skupine, Rok Popovič, je bil do nas zelo prijazen, čeprav smo ušpičili veliko neumnosti (zakopali smo ga v sneg, mu skrili smučko in ga kepali).



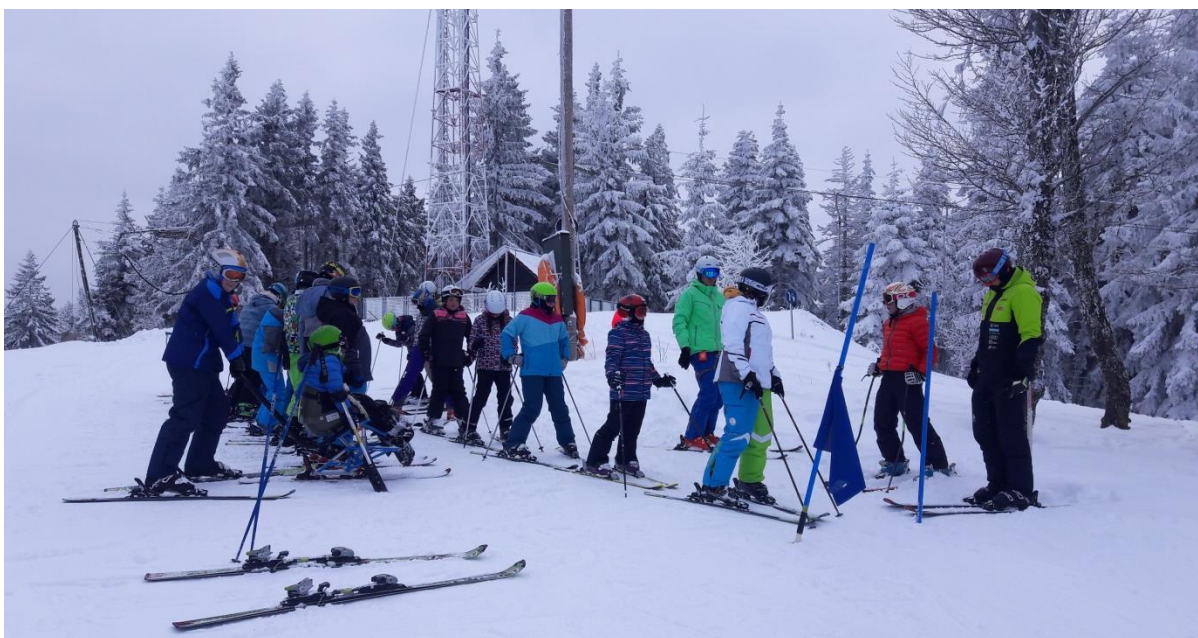
Vsak dan smo se smučali po 5 ur, zvečer pa smo se zabavali (predstavitve sob, družabne igre, pohod in disko). Na nočnem pohodu smo sredi poti ugasnili lučke in se kepali. Marsikatera kepa je priletela tja, kamor ne bi smela.

Jedli smo raznoliko in zelo okusno hrano. Najboljša je bila večerja v četrtek zvečer, saj smo imeli na jedilniku pico, pomfri, ribje palčke in solato.

V četrtek popoldan smo imeli tekmo. Vsi smo uspešno prečkali ciljno črto in navijali za vse ostale. Tekmovali smo ločeno, fantje in punce. Najhitrejši fantje so bili: Žan, Andraž in Tin, najhitrejše punce pa smo bile Hana Ž., Tea in midve (Lina in Tjaša).

Po kosilu nam je učitelj Aljaž pregledal sobe. Ocenjeval je od 1 do 5, dodajal pa je tudi zvezdice. Nekatere sobe so bile zelo majhne. To je vplivalo tudi na oceno, saj je bilo pospravljanje veliko težje. Druge sobe so bile zelo velike, a pospravljanje je bilo kljub temu zahtevno.

Teden je hitro minil in vsi smo se strinjali, da bi to lahko še kdaj ponovili.





**Tjaša Veber in Lina Ujčič Vrhovnik**

## Šport – ROKOMET

Šport, glasba ali kaka druga dejavnost naj bi po mnenju naših staršev zapolnili popoldneve otrok. Zame je to rokomet, čeprav igram tudi klavir, a učiteljica v glasbeni šoli se vsakič, ko vidi moje udarjene prste, prime za glavo. Ko sem pred tremi leti začel s treningi rokometu, sem plesal še balet, a potem sem moral prvič izbirati in odločil sem se za rokomet.

Že drugo leto pa je ekipa Rokometne šole Sebastjana Soviča (22 fantov in trener) del državnega prvenstva. Treninge imamo kar 4-krat na teden po dve uri, trikrat v Šoštanju in enkrat v Mozirju. Za vikende pa so po navadi na sporedu tekme.

Naš trener je Dejan Tomazini. Ob ponedeljkih delamo na moči in našem pravilnem razvoju, ob sredah izpopolnjujemo tehniko, ob četrkih in petkih pa igro. Zlasti v obrambi se vidi naš napredek, v napadu se trudimo, a vsi vemo, da bomo vedno boljši, če bomo pridno delali.





Iz mojega razreda, 7. a, smo v ekipi kar štirje: Luka, Juš, Lovro in jaz, z nami pa tekmuje tudi prijatelj Andraž iz 6. b-razreda.



Mlajši dečki A smo zelo uspešno začeli leto 2019. 5. januarja smo se udeležili novoletnega mednarodnega turnirja v Logatcu. Med letniki 2006 in mlajšimi smo v konkurenci 8 ekip osvojili 1. mesto. V finalu smo premagali ekipo iz Bjeljine (BIH) in turnir odlično izkoristili za pripravo na nadaljevanje državnega prvenstva. Bil sem izbran tudi za najboljšega igralca turnirja, kar mi zelo veliko pomeni.



Moram pa omeniti še naše nepogrešljive navijače – starše, ki so dokazali, kako zvesti podporniki in spremljevalci svojih otrok so.



V petek, 11. januarja, je bila za nas še ena zelo pomembna, kar odločilna tekma, in sicer za tretje mesto v skupini državnega prvenstva, ki nam omogoča napredovanje.

Igrali smo doma, torej v Šoštanju, proti vrstnikom iz Slovenj Gradca. Tekma je bila ves čas zelo izenačena. Naš vratar Žiga je bil odlično razpoložen in v zadnjem napadu gostov ubranil sedemmetrovko, kar nam je ob rezultatu 16 : 15 prineslo zmago.

(Stanje na dan 15. januar 2019)

Lestvica:										
Mesto	Ekipa	Št tekem	Zmage	Neodl.	Porazi	Razl.zad.	PRZ	Točke	PT	MT
1.	<b>RK CELJE PIVOVARNA LAŠKO</b>	7	6	0	1	207 : 106	(0:0)	<b>12</b>	(0)	0
2.	<b>RK GORENJE VELENJE</b>	6	5	0	1	129 : 90	(0:0)	<b>10</b>	(0)	0
3.	<b>DRŠ SEBASTJANA SOVIČA</b>	6	4	0	2	114 : 87	(0:0)	<b>8</b>	(0)	0
4.	<b>RK SLOVENJ GRADEC 2011</b>	7	1	0	6	102 : 147	(0:0)	<b>2</b>	(0)	0
5.	<b>RD FUŽINAR</b>	6	0	0	6	42 : 164	(0:0)	<b>0</b>	(0)	0

V tem delu lige nas čakata še dve tekmi, proti RK Gorenje in RK Celje Pivovarna Laško. Kako nam bo šlo, vas obvestim v naslednjem članku.

\*RAZLAGA: ROKOMET je moštveni šport z žogo. Igra se na 40 X 20 metrov velikem igrišču, z golom na vsaki strani. Gola sta pravokotne oblike in merita 2 metra v višino ter 3 v širino. Žoga je po navadi iz usnjenega plašča in se po velikosti ter teži razlikuje glede na starost igralcev. Na igrišču sta dve moštvi s po sedmimi igralci, ki igrajo izmenično enkrat v obrambi, nato v napadu. V osnovi igra pozna šest igralnih pozicij in vratarja. Igra ima korenine že v antični Grčiji, igrali so jo tudi v Rimu, sodobni rokomet pa se je začel oblikovati konec 19. st. v skandinavskih deželah, leta 1936 pa se je prvič pojavil na OI.

**ALI ERNECL, 7. a**

## SKOČILI SMO V LETO 2019

Novo leto sem pričakal doma, gledal sem TV, uporabljal telefon in računalnik in skozi okno opazoval, kako ljudje spuščajo v zrak denar v obliki raket.

**(Matija Prodnik, 9. b)**

V tem letu sem želim vpisati na zeleno šolo in uspešno zaključiti 9. razred. Ob branju knjig želim sproščati domišljijo, poleti pa se povzpeti na čim več slovenskih vrhov. Nameravam postati boljša oseba, prijaznejša in odgovornejša. Želim si, da bi bilo to leto polno novih izkušenj in adrenalinskih pustolovščin.

**(Špela Brezovnik, 9. b)**

Moja zaobljuba v novem letu je, da bom pomagal babici pri delih, ki jih je počel dedi. Prav tako bom pomagal mami in jo čim manj jezil, da se ji zdravstveno stanje ne poslabša. Predvsem pa moram v 2. polletju izboljšati ocene, da bom sprejet na zeleno šolo.

**(Miha Kranjc, 9. a)**

Letos si želim prebrati vsaj dve knjigi Davida Walliamsa. Moram reči, da sem že kar na dobri poti, da mi to uspe, saj mi je Božiček prinesel knjigo Dedkov veliki pobeg. Do sedaj sem prebrala le 1. poglavje, a moram reči, da je to res zanimiva knjiga. V letošnjem letu si želim osvojiti tudi kako priznanje, predvsem iz plesnega in veselošolskega področja.

**(Lina Ujčič Vrhovnik, 6. b)**

Prazniki mi veliko pomenijo, saj imamo veliko časa, da se povežemo kot družina. Čez leto takega družinskega vzdušja zaradi obveznosti ni, čeprav si ga želim. Rada bi, da bi se več družili in zabavali, saj mi družina pomeni vse. Želim si postati dobra odbojkarica in priti v regijsko reprezentanco. Odbojko želim trenirati tudi potem, ko bom v srednji šoli.

**(Eva Venek, 9. a)**

Leto 2019 si bom poskušala narediti zabavno in pestro.

**(Lenka Čopar, 9. b)**

Letos sem se za novoletne zaobljube odločila tudi jaz. Odločila sem se, da bom poskusila živeti malce bolj zdravo: vsako jutro bom zajtrkovala in imela na dan vsaj eno športno aktivnost. Rada pa bi se naučila sestaviti tudi Rubikovo kocko.

**(Kaja Firm, 9. a)**

V letu 2018 sem bila veliko bolna in veliko manjkala v šoli, zato si želim, da bi bila letos bolj zdrava, da bom lažje sledila snovi.

**(Maja Šuligoj, 9. a)**

Želim si, da bi bila starša ponosna name in bi z njima preživela veliko časa.

**(Hana Železnik, 6. b)**

Želim si uspeti v boksu in kimboksu, ki sem ju začela trenirati lani. Upam, da želje niso prevelike in se mi uresničijo.

**(Lana Leskovšek, 6. a)**



# *Mladi literati*

## PRIJAZNOST

Vsak človek je lahko prijazen, četudi v sebi nosi le tanko nitko prijaznosti. Ne dovolimo, da se pretrga. Če pa se vendarle pretrga, ni izgubljeno nič, le moramo se odločiti, da bomo to popravili. Zraven pretgane nitke lahko še isti dan prišijemo novo, debelejšo nit, ki se ne bo nikoli pretrgala.

**Ajda Oblak, 6. a**

## ŽELVICA

Sem želvica.  
Prvič sem svetlobo začutila,  
ko sem iz peska se k morju napotila.  
To je bila kar nevarna pot,  
saj plenilci bili so vsepovsod.  
Ko končno sem do morja prihitela,  
moja življenjska pot se je začela.  
Valovi so me s sabo nosili,  
v širni svet so me vodili.  
Srečala sem veliko različnih živali,  
drugačnih od tistih na obali.  
Občudovala sem pisane korale in rastline,  
med katerimi so plavale ribje družine.  
Nadaljevala sem svojo pot,  
da bi našla kaj za pod zob.  
Ampak dlje ko sem šla,  
bolj prestrašena sem bila.  
Na gladini plavale so nenavadne stvari,  
narejene so bile iz čudne snovi.  
Na dnu sem zagledala morskotravo,  
k njej sem zaplavala vihravo.  
Poskušala sem jo odgrizniti, a trda je bila,  
nato zagledala sem prizor, ki mi je segel so srca.  
V tej tako imenovani morski travi,  
je bilo zapleteno veliko živali.  
Želva, morski pes in ribe,  
katerih zadnje ure so že zdavnaj odbile.  
Pobegnili sem iz tistega kraja,  
plavala in plavala v upanju, da pridem do raja.  
A tej nesnagi konca ni bilo,  
bolelo me je že celo telo.  
Za ta svet skoraj upanja več ni,  
še malo pa bo le mrtva voda in smeti.

**Ana Petek, 9. a**